

[Steen.]

og til hvilken den ærede Ordfører for Socialdemokratiet leverede et saa urimeligt Bidrag, skal jo før eller senere resultere i dette, at Folk slet ikke vil købe Fjerkræ længere. I det Øjeblik den Tvivl, der er til Stede — og som jeg ikke vil sige er ubegrundet, men som heller ikke er saaledes, at den med Rette kan betegnes paa den Maade, som det skete fra det ærede Medlem Hr. J. P. Jensens Side —, er fjernet, og Forbrugerne med Tryghed for at købe en sund Vare kan købe Fjerkræ, tror jeg, at denne Lovgivning vil vise sig at være til økonomisk Fordel for Producenterne; og at man fra Forbrugernes Side har den største Interesse i en saadan Lovgivning, derom kan der jo ikke noget Øjeblik være Tvivl.

Jeg kan derfor paa det radikale Venstres Vegne tilsige vor Medvirken ikke alene til, at Lovforslaget fremmes, men at dette sker saa hurtigt, at Landbrugsministerens Haab, som jeg deler, om, at Lovforslaget maa kunne gennemføres allerede i indeværende Samling, maa gaa i Opfyldelse.

Landbrugsministeren (Bording): De 4 Ordførere har udtalt deres store Beredvillighed til at medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse, og for denne Beredvillighed vil jeg gerne takke. De har alle været indforstaaede med, at man her var inde paa Bekæmpelse af Tuberkulose paa et Omraade, hvor Bekæmpelsen baade var lettere og maaske ogsaa mere effektiv i Forhold til det Arbejde, der kræves, end den har været paa andre Omraader. Jeg tror, at dette er rigtigt, og jeg haaber derfor ogsaa, at det skal lykkes at faa Lovforslaget gennemført ret hurtigt.

Overfor de Betæneligheder, den ærede Ordfører for Venstre fremførte med Hensyn til den Bemyndigelse, der skulde gives Ministeren baade efter § 2 og § 4 — en Betænelighed, som, hvad § 4 angaar, blev delt af andre Ordførere —, vil jeg gerne sige, at hvad der her foreslaas, er jo ikke nogen Tvangsforanstaltning.

Der staar udtrykkelig i § 2, at de Slagterier, der *ønsker* at faa denne Ordning, faar Landbrugsministeren Bemyndigelse til at give en saadan Ordning. Der er ikke Tale om, at der fra Ministerens Side ønskes gennemført nogen Tvangsforanstaltning, en Foranstaltning,

som de paagældende Producenter ikke selv ønsker at faa gennemført. Jeg mener nemlig ikke, at der er nogen som helst Grund til at gaa til Tvangsforanstaltninger. Jeg tror, at det vil gaa af sig selv, saaledes at denne Sag nok skal blive fremmet alligevel. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem, naar han ser rigtig efter, vil blive klar over, at der her ikke foreslaas indført Tvangsforanstaltninger af nogen Art.

Hvad § 4 angaar, er jeg villig til at optage en Forhandling om det Spørgsmaal, denne Paragraf angaar, hvis der kan fremsættes Ændringsforslag, der kan udtrykke Tanken paa en Maade, som er mere tilfredsstillende. Ogsaa denne Paragraf er formet saaledes, at Ministeren vel faar en Bemyndigelse til at udvide Bekæmpelsen til et Omfang, der ligger udover de andre Paragraffer, men en Bemyndigelse, der kun kan træde i Kraft, for saa vidt de paagældende Organisationer selv har givet Tilslutning dertil. Hvis man alligevel nærer nogen Betænelighed ved en saadan Bemyndigelse, maa det formodentlig være, fordi man ikke er sikker paa, at den Tilslutning, der skal søges fra Fjerkræavlorganisationerne, er tilstrækkelig, men man maaske kunde ønske, at andre skal give Tilslutning. Jeg vil antage, at det er dette, der ligger til Grund for de Betæneligheder, her er fremsat, og hvis det er Tilfældet, har jeg ikke det mindste imod at gaa ind i en Forhandling herom.

Overfor en Udtalelse, den ærede Ordfører for Venstre fremsatte angaaende § 1, 2det Stykke, skal jeg kun sige, at det er jo muligt, at Bestemmelsen kan formes bedre, det skal jeg ikke protestere imod, men det er en Bestemmelse, der er sat ind for at give Ministeren en Bemyndigelse til at bestemme, hvilket Fjerkræ der kan komme ind under Lovens Bestemmelser.

J. P. Jensen: Jeg er fuldstændig klar over, at det var under en drastisk Form, jeg fremsatte mine Bemærkninger, men jeg fremsatte dem netop i den Hensigt, at de skulde blive forstaaet saaledes. Det Referat, jeg gav af, hvorledes saadanne Dyr kan komme til at se ud, før de dør, var ikke helt ved Siden af, og saa længe der er Liv i disse Dyr, forsøger man faktisk ogsaa at sælge dem. Naar man reducerer en Hønsbesætning, er det jo altid de syge og daarlige, man sælger først. Det